

عنوان مقاله:

سنجش آسیب پذیری محیط زیست سکونتگاه های روستایی در برابر گردشگری مورد مطالعه: دهستان های شهرستان رودبار

محل انتشار:

هفتمین همایش سراسری کشاورزی و منابع طبیعی پایدار (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

سیروس حجت شامی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته جغرافیا و برنامه ریزی روستایی دانشگاه تهران

بهمن طهماسی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته جغرافیا و برنامه ریزی روستایی دانشگاه تهران

ساناز شاهد - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته جغرافیا و برنامه ریزی روستایی دانشگاه تهران

سید فرزاد سیدی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته مدیریت جهانگردی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

امروزه گسترش گردشگری در کنار سایر فعالیت ها یکی از منابع درآمدی سکونت گاه های روستایی بشمار به همین دلیل جامعه میزبان تمایل زیادی به پذیرش گردشگر از خود نشان می دهد. بر همین اساس رونق گردشگری و افزایش تعداد گردشگران در هر مکان جغرافیایی در کنار پیامدهای مثبت و منفی اقتصادی اجتماعی اثرات زیست محیطی به همراه دارد که در صورت ادامه یافتن می تواند خسارت های جبران ناپذیری را به بار آورد. هدف از مقاله حاضر سنجش آسیب پذیری محیط زیست سکونتگاه های روستایی شهرستان رودبار در برابر گردشگری است. روش مقاله توصیفی-تحلیلی و جهت تجزیه و تحلیل اطلاعات از تکنیک تاپسیس در نرم افزار Excel و همچنین جهت نمایش پراکندگی آسیب پذیری از نرم افزار Arc GIS استفاده شده است. نتایج تحقیق نشان میدهد که دهستان کلیشم دارای کمترین میزان آسیب پذیری و دهستان رستم آباد جنوبی دارای بیشترین میزان آسیب پذیری است.

کلمات کلیدی:

آسیب پذیری، محیط زیست، سکونتگاه های روستایی، شهرستان رودبار، مدل تاپسیس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/636129>

